

הקוטלרים -

לקראת הסוף ?

עוזר

יש כאלה שחורים, ויש כאלה שהולכים שניים שהולכים, וכנראה עד הסוף, הם עוֹדֵד קוֹמְלֵר ורעייתו ליאורה.

לאחר כמה חודשים שהם חיים כבר ב"נפרד, נראה לי שזה הולך עכשיו לקראת גט רשמי ומלא.

מה שהביא אותי למסקנה זו, היא העובד דה שליאורה בברה לפני כמה ימים לדירה חדשה, ולקחה איתה לשם את התאומים המקסימים.

ואילו עודד נראה בתוצות, בימים אלה, כשהוא שקוע ראשו ורובו ברומן האחרון שלו - אלמנה צעירה יפהפייה, ש התאלמנה לא מזמן מבעלה הנודע.

אלא שגם ממעמקי הרומן הוא אינו שור כח לנצל כהלכה את חידוש תקופת רוח קותו, וכדי שהרומן לא יקבל אופי של נישואין, הוא מנהל במקביל רומנים קצרי צרים צדדיים.

בקיזור, הבחור עליו ומשחרר מאוד, ונראה לי במלוא הכושר.

ההצגה השנייה התקיימה בק"ק אנט' וורפן, שאומרים עליה שיש בה יותר יהודים מאשר בכפר-שמריהו אפילו, וי שהם יותר עשירים מאשר אלה של כפר-שמריהו אפילו.

גיבור ההצגה הפעם היה בנו של הרב, יעקב, והיא תוכננה על-ידי מומחה ש הובא במיוחד מפאריס.

ומאחר שאותו מומחה לא היה, רח' מנא-ליצלן, מבני-ברית - הוצמד אליו גם שותף יהודי, להשיג על הכשרות וכל זה.

לחתונה הגיעו, מלבד החתן והכלה, אורחים מכל העולם, ביניהם מאה מישי-ראל בלבד, כולל ה"כים ואח"מים למי-ניהם.

היה זה מופע בנוסח הוליווד בתירי-גום בני-ברקי: הגברים והנשים שמרו

שמואל

בן הרב

מתחתו

אמנם על הפרדה גזעית מוחלטת, אבל עשו זאת במיטב הסמוקינגים ויצירות דיוור.

החתן, שבגיל 22 הוא כבר מוסמך ל-רבנות, לומד עתה פילוסופיה וספרות. הכלה, אסתר לייזר, היא בתו של אחד מגדולי עשירי יהודי בלגיה, סטו-דנטית לרפואה בת עשרים הדוברת שש שפות.

תחשבו אם כן שהיא איזה מין עכבר-ספרים כזאת, שלא הייתם זורקים עליה מבט שני, ואולי אפילו לא ראשון?

איפה, תסמכו על בנו של שמואל הכהן: היא ג'ינג'ית יפהפייה, הגורמת לכל רואיה מבט שלישי ורביעי, שלא לדבר כבר על כמה דפיקות-לב.

השניים הכירו בפסח שנה שעברה, ב"מסיבה של חב'ה דתיים שנערכה בירושלים, כשאסתי היתה בביקור בארץ. הייתה זו אהבה ממבט ראשון, וחשבון הי' טלפון בבית בכפר-שמריהו, ובארמון ב"בירת בלגיה, הלכו וטפחו.

עד שהם החליטו שזה יהיה הרבה יותר זול להתחתן.

כשהרב שמואל הכהן אבידור, אביהם הרוחני הפופולארי של המיליוני נרים של כפר-שמריהו, עושה חתונה - אז זאת חתונה. כשהוא השיא את בתו, בנ"האורנים שליד גני-התערוכה, בפאתי תל-אביב - היה זה אירוע מרשים, שלא נשכח מלב זמן רב.

עתה, זכה, בעזרת-השם, להצגה שנייה.

הגונחת

המדרגות, תוהים אם צריך להזעיק רופא או משהו.

אבל היום אתם כבר יודעים שלא צריך שום רופא. שאותה דוגמנית בלונדית יפהפייה, ששכרה יחד עם החבר שלה את הדירה שממנה בוקעות הגניחות - מופיעה מדי בוקר, בריאה ושלמה ונוצצת ועולצת, כאילו לא גנחה מעולם.

כלומר, כאילו כן גנחה. מברוק.

אם אתם גרים ברחוב גור בתל-אביב, אתם לא צריכים לקרוא את הטיפור הזה. אתם כבר מכירים אותו.

שכן אם אתם גרים ברחוב גור בתל-אביב, וביחוד בקטע מסויים שלו, אתם כבר בשח רגילים לגניחות קורעות-הלב הבוקעות מדירה מסוימת כל לילה.

גניחות ואנקות ואנחות, שבהתחלה הבי' הילו אתכם כהוגג. אחדים מכם אפילו יצאו, בפעם הראשונה שזה קרה, לחדר

דליה (כמרזב)

אם להסתמך על מראה עיני ומישמע אוזני, הרי שמישה אשורב חזר בכל זאת אל אשתו, דליה פרידלנד. לאחר הפירוד שחל ביניהם, ושבגללו נסעה דליה לארצות-הברית, כדי לחשוב קצת בשקט, ואחר-כך חזרה, עדיין אפופת מחשבות - לאחר כל זאת, חזר מישה לנווה המשפחתי, ונראה שהכל שפיר.

אלא מאי? עובדה זו לא משכנעת ביותר את בלהה מס. בלהה, כפי שוודאי זכור לכם, היתה הגורם לפרידה בין מישה ואשתו. היה זה

חזר או לא חזר!

לאחר שמישה הכיר את בלהה בתיאטרון החיפאי, והרומן שהתפתח ביניהם פגם משהו בריקמת חייה-המשפחה של האשורבים.

אלא שכל זה נראה היום כהיסטוריה, והאשורבים נראים דבוקים מחדש כמו אורגניל.

אבל לא לבלהה - המספרת לידידיה שבעצם מה שהיא ומישה מחפשים, כרגע, זו דירה. ותהרגו אותי אם אני מבינה בשביל מה.

מישה ובלהה